

nuværende midlertidige Love ere en saadan authentisk Fortolkning af Grundloven, som altsaa har alle tre Faktoreres Sanktion, og som desuden er gjort utvivlsom ved 35 Mars Praxis. Den opfylder altsaa i alle Henseender Betingelserne for en gyldig authentisk Fortolkning, den ligger indenfor Grundlovens Tankegang, den er sanktioneret af samtlige Berettigede, og den er slaet fast igjennem 35 Mars uforandrede Praxis. Vil man imidlertid gaabort fra denne Form og skabe en ny, maa man enten gøre det i Form af Tillæg til Grundloven og altsaa anvende den i Grundloven foreskrevne Regel for Grundlovsforandringer eller Tillæg til Forfatningen, eller, hvis man tror at kunne forsvare det, fordi det, man vil, ikke er andet end en anden Form for samme Tankegang, idet man gaar ud fra, at det, man vil, ikke er en virkelig Forandring af Grundloven, men blot et Tillæg, maa man i ethvert Tilfælde bruge ganske den samme Fremgangsmaade, som er brugt før, nemlig skaffe Enighed til Veie. Skaffes denne Enighed nu ikke til Veie, ere alle tre Faktorer ikke enige, da kommer der ikke nogen ny Fortolkning af Grundloven frem, da bliver den gamle staaende ved Magt. Dette er en Ting, jeg tror er saa selvsølgelig, at den ikke behøver nærmere Bevis for at blive forstaaet af Enhver. Blive vedkommende Berettigede ikke enige om en anden Forstaaelse af Grundloven paa dette Omraade, da staar den Forstaaelse fast, som man hidtil har været enig om, og som er sanktioneret igjennem 35 Mars Praxis, og hvorom der har været Enighed mellem alle tre Faktorer, som til Dato have givet Lovene, da er det den eneste Ting, vi kunne bruge, og da har man, saa længe til en saadan ny Enighed opnaas, ikke Valget mellem Andet end at tage denne Form eller ogsaa slet ingen Ting. Jeg bestrider nu for Resten disse 3 Faktoreres Ret til at enes om alt muligt, det vil sige, jeg tror ikke, at disse 3 Faktorer kunne enes om en hvilken som helst Form for de midlertidige Love; thi de ere udelukkede ved Grundlovens Bestemmelse om Grundlovsforandringer fra at enes om en Form, som indeholder Grundlovsforandringer eller i Strid med Grundlovens Principet. Jeg mener derfor, at det var umuligt for de 3 Faktorer at enes om den midlertidige Lov, som Regjeringen har forelagt. Den høitærede Conjeilspræsident sagde, at jeg syntes at forudsætte Muligheden af, at man kunde komme til en Forstaaelse saavel med Regjeringen som med det andet Thing paa Grundlag af den hidtil gjældende Form. Saa, det gjør jeg i Genhold til den høitærede Ministers egne

Ord. Jeg siger ikke, at den høitærede Minister har paastaet, at det var muligt, men det var dog en Mulighed, som den høitærede Minister ved at omtale Sagen i Landsthinget ikke absolut har affaaet, at det var tænkeligt, at man indenfor den gamle Forms Ramme kunde blive enig. Den høitærede Minister nævnte som Alternativ, at enten maatte man søge at komme til en Forstaaelse deraf eller ogsaa at komme til en ny Form. Jeg indrømmer, at dette er ikke nok at bygge paa; thi en saadan Udtalelse af den høitærede Minister om et saadant Alternativ gaar jo kun ud paa en Mulighed, han har ikke udtalt, at der var Sandsynlighed derfor. Mig forekommer det iøvrigt, at naar man ser hen til Hovedgrunden til, at man fra det andet Things Side har reist Modstand mod denne Lov, er det ikke saa ganske urimeligt at antage, at man ikke skulde kunne blive enig om en ny midlertidig Lov saadan som den, der her i Dag er foreslaet fra Hvertallets Side. Den Hovedgrund, man har anført fra anden Side imod denne midlertidige Lov, er, at den skal gjælde for mere end ganske kort Tid, det er jo stadig det, man hører indvendt, det er jo stadig denne Betragtningmaade, der gjøres gjældende af dem, der beskæmpe de hidtilværende midlertidige Love, at saa længe de kun skulde gjælde for en eller to Maanedes, saa var der ingen Ulempe derved, og naar de dækkedes af en Finantslov, var Uleligheden endnu mindre, men skulde de gjælde for lang Tid, var der betydelig flere Ulemper. Denne Betragtningmaade er ogsaa godkendt fra den høitærede Ministers Side, idet han gjorde opmærksom paa, at de nødvendige Udgifter i den første Maaned rimeligvis vilde falde sammen med de løbende efter de hidtil gjældende Regler. Det var først efterhaanden, som Tiden gik, at de to Begreber skilte sig ad, de nødvendige Udgifter vilde blive større og større og mindre og mindre falde sammen med de løbende, idet de Krav, der stilles fra Samfundet til at holde Stats-husholdningen i Gang, blive stærkere og stærkere. Her ligger jo kun det Spørgsmaal for, om man for en Maaned eller, om man vil, endnu kortere Tid kunde faae en midlertidig Lov vedtaget i den gamle Form, for at man kan blive enig om en Finantslov. Det er jo blevet paastaet fra flere Sider, at der ikke er levet tilstrækkelig Tid for det andet Thing til at naae en Overenskomst med dette Thing, og jeg kan da ikke tro, at man ikke kunde naae en saadan Enighed paa det gamle Grundlag, der vil være fuldkomment tilstrækkelig for denne Maaned eller den Tid, som i alt Fald er nødvendig for